

jim v tom velmi pomáhá, protože tam na genderu nezáleží. Svě ženské tělo nenávidí, často jej i poškozují. Chtějí být oslovovány v mužském rodě. Čeština je pro dospívající s GID nevýhodná. S výjimkou neutrálního rodu, určeného jen dětem bez sekundárních pohlavních znaků, nutí mluvčího neustále rozlišovat, zda hovoří k osobě mužského nebo ženského rodu. Může to být důvod, proč se někteří dospívající s GID uchylují raději k angličtině? V každém případě tento požadavek způsobuje zmatky v komunikaci s vrstevníky i s rodiči a je dalším důvodem k osamělosti, případně k šikaně (4).

V každém případě procházejí dívky i chlapci odlišným způsobem separačním procesem, tak jak jsme ho před časem popsali (9). Tento rozdíl může hrát významnou roli při vývoji genderové identity, která v rámci složité souhry dospívajícího s matkou a úplně odlišné souhry s otcem teprve dozrává. Důvěrný rozhovor s matkou je pro děti obvykle snazší než s otcem, jak o tom svědčí řada jazykových výzkumů po celém světě už od 70. let (10), (11). Odpoutávání od matky začíná paradoxně novým sblížením (zasvěcováním) na dospělejší úrovni, než tomu bylo v dětství. Tato fáze je pro dcery homoerotická, zatímco pro chlapce heteroerotická. Po jejím naplnění přichází ke slovu vztah s otcem opět na dospělejší úrovni, než tomu bylo v dětství. Sbližováním (zasvěcováním) dospívající dcery s otcem se naplňuje vývojový úkol fáze heteroerotické, zatímco u chlapce fáze homoerotické. Setkávání s otcem nebývá snadné už proto, že v mnoha rodinách vlastní otec chybí. Případně toto důležité období separace z rodiny sám se svým otcem nezažil, a tak nemusí tušit, co od něj bude současná generace vyžadovat a celý proces tím vážne. Přesto je pro vývoj jak synů, tak dcer právě otec nepostradatelný, jak dokazují některé výzkumy (12).

Přitažlivost ženského, ale i mužského světa, je pro obě pohlaví silná a nejspíš instinktivní. Pokládat chování dospívajících v těchto vývojových fázích za projev homosexuality je krajně předčasné. Současná generace dospívajících je však vystavena zcela bezprecedentní expozici pornografického materiálu, o jehož vlivu na zrání sexuality se z výzkumů dozvídáme jen velmi málo (13). Na internetu dospívající získávají detailní představu o scénářích homosexuálního chování, a také je prožívají. Jakmile se v nich probudí přitažlivost k jedincům stejného pohlaví, která ovšem psychologicky patří vztahu s rodičovskou postavou stejného pohlaví v tomto vývojovém období, mohou se ve svém zmatení za lesby nebo gaye pokládat a před ostatními se tak prezentovat zvláště tehdy, když nejsou rodiče dospívajícímu dostatečně k dispozici. Tak vstupuje internet a sociální sítě do složitého separačního procesu matoucím způsobem, který musíme pokládat za nový masivní vliv na celé populace. Rodiče se často naprosto mýlí v odhadu, jak brzy se jejich děti vystavují sexuálnímu obsahu internetu (14).

Rizikové sexuální interakce na sociálních sítích jsou překvapivě časté (15). Některé dívky z našeho souboru uvedly, že byly vystaveny pornografii už v předškolním věku! Bez sexuálního vzrušení může vyvolávat taková expozice pocity hnusu. Traumatické zážitky z předčasného vystavování sexuálními obrazům a podnětům, navíc v nevhodném kontextu, může narušovat přirozený proces erotizace nespécifického vzrušení. Sebepoškozování, časté mezi TS a GID jedinci, může být způsob, jak se nepříjemného napětí zbavují. To by vysvětlovalo vysoký výskyt takového jednání u osob jak s PPP, tak GID (16). Přirozená cesta k uvolnění masturbací může být zablokovaná traumaty z dětství, jak o tom svědčí někteří adolescenti z našeho souboru, kteří uvádí, že se „nedokáží svého genitálu ani dotknout“. Dynamiku ros-